



## Arrest

**nr. 49 498 van 14 oktober 2010  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 28 juli 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 juni 2010 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ERGEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

1.1. Verzoekster trad op X te India in het huwelijk met de heer M.S., van Indiase nationaliteit, die in België verblijft.

1.2. Verzoekster diende op 20 november 2009 op de Belgische ambassade in New Delhi een aanvraag in om een visum gezinshereniging te verkrijgen op grond van haar huwelijk.

1.3. Op 17 juni 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van afgifte van het visum gezinshereniging. Verzoekster werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

*"(...) Op 11/02/2010 werd er op basis van artikel 10,1,1,4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door de wet van 15/09/2006, van kracht geworden op 1 juni 2007, een visumaanvraag ingediend door mevrouw (K. K.), (...), van Indische nationaliteit.*

*Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 25/01/2009 werd afgesloten met de heer (S. M.), (...), van Indische nationaliteit.*

*Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de artikelen 18 en 21;*

*Overwegende dat artikel 21 de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;*

*Overwegende dat in dit geval er sprake is van bigamie. Immers: de heer (S.) huwde op 12/11/2003 met (G. R.), van Belgische nationaliteit. Dit huwelijk werd in België officieel ontbonden op 07/05/2009 (uitspraak van de rechtbank van eerste Aanleg te Mechelen op 17/04/2008 en overgeschreven op 25/05/2009). Op 25/01/2009 huwde de heer (S.) echter in India met de aanvraagster. Bijgevolg bevond de man zich, op het moment van zijn huwelijk met de aanvraagster, in een polygame situatie, die in strijd is met de Belgische openbare orde.*

*Overwegende daarnaast dat de voorgelegde huwelijksakte vermeldt dat de heer (S.) voorheen ongehuwd was, wat niet strookt met de werkelijkheid.*

*Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen (S. M.) en (K. K.) afgesloten huwelijk te erkennen in België.*

*Het afgesloten huwelijk opent derhalve niet het recht op gezinshereniging en het visum wordt geweigerd."*

## **2. Onderzoek van het beroep**

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 10, §1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekster betoogt als volgt:

*"Attendu que la requérante bénéficie de la mesure de regroupement familial en sa qualité de conjoint d'étranger conformément respectivement à l'article 10 de la loi du 15/12/1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers qui dispose :*

*(...)*

*Que, selon l'article 11 de la même loi,*

*(...)*

*Qu'eu égard à ces éléments, il convient de s'interroger sur le point de savoir si, comme le stipule l'article 11, la requérante:*

- ne remplirait plus une des conditions fixée par l'article 10 ;*
- n'entreprendrait pas ou plus une vie conjugale effective;"*

2.2. In haar repliekmemorie herhaalt verzoekster haar eerste middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en voegt hieraan toe:

*"Moyen pris de la violation:*

*de l'article 10 al 1, 4 de la loi du 15 décembre 1980 et*

*de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et*

*de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que la requérante invoque la violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution qui consacre l'attribution des compétences fédérales dont la Justice à l'Etat Fédéral et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que par conséquent, le jugement du 17 avril 2008 du Tribunal de Première Instance de Mechelen ( RG 07/1724/A) qui est une émanation et un fruit de l'Etat fédéral, s'impose toutes les autorités belges dont la partie défenderesse, a qui il serait demandé ultérieurement d'en tenir compte (pièce 2)*

*Que cela implique nécessairement que la requérante bénéficie de la mesure de regroupement familial en sa qualité de conjoint étranger conformément respectivement l'article 27 du Code de Droit*

*International privé belge qui implique la reconnaissance en Belgique d'un mariage étranger par toutes les autorités belges sans qu'il faille recourir à aucune procédure si sa validité est établie  
Attendu que la partie défenderesse ne conteste nullement la validité du dit mariage mais simplement les effets dans le temps du jugement en divorce du 17 avril 2008 (pièce 2)"*

2.3. In een tweede middel werpt verzoekster de schending op van artikel 10 van de Vreemdelingenwet en van artikel 8 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Verzoekster betoogt als volgt:

*"Attendu qu'il n'est pas allégué que la requérante ne remplirait plus une des conditions fixée par l'article 10;*

*Que c'est en sa qualité de femme mariée (conjoint étranger voulant venir rejoindre son époux étranger sur le territoire) qu'elle peut bénéficier d'une mesure de regroupement familial ;*

*Que cette qualité demeure inchangée;*

*Que le refus de visa opposé à la requérante constitue dès lors une violation de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980*

*Attendu que la Convention Européenne des droits de l'Homme et des libertés Fondamentales serait par ailleurs violée en son article 8, en cas de renvoi de la requérante car elle serait alors nécessairement tenue éloignée de son man pour une durée peut-être très longue et en tout état de cause indéterminée: Ses relations personnelles avec lui sen trouveraient illégalement et 'vainement brisées:*

*Que les exceptions portées à l'article 8.2 de Convention précitée ne peuvent en aucun cas justifier qu'une épouse soit séparée de son mari ;*

*Qu'exiger le maintien de la requérante dans son pays natal serait une véritable ingérence dans sa vie privée à la fois inhumaine et indigne d'un état de droit du 21ème siècle;*

*Que ce serait en outre contraire au principe de bonne administration:"*

2.4. In haar repliekmemorie volhardt verzoekster in haar tweede middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en voegt hier aan het volgende toe:

*"Moyen pris de la violation de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 et de l'article 8 de la Convention Européenne des droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales, de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que la requérante invoque la violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution qui consacre l'attribution des compétences fédérales dont la Justice à l'Etat Fédéral et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que par conséquence, le jugement du 17 avril 2008 du Tribunal de Première Instance de Mechelen (RG 07/1724/A) qui est une émanation et un fruit de l'Etat fédéral, s'impose à toutes les autorités belges dont la partie défenderesse, a qui il serait demandé ultérieurement d'en tenir compte (pièce 2)"*

2.5. In een derde middel voert verzoekster aan: *"Erreur manifeste d'appréciation, Voie de fait. Exces de pouvoir et Violation des articles 19 alinéa 1er et 24 du Code Juriceire qui consacrent que toute décision judiciaire définitive a , des son prononcé, autorité de chose jugée» et que nier cette évidence constitue un excès de pouvoir que le juge doit soulever d'office, l'article 19 alinéa 1<sup>er</sup> du Code Judiciaire étant d'ordre public."* Verzoekster betoogt als volgt :

*"Attendu que la partie adverse notifie à la requérante la décision manifestement illégale*

*Qu'en effet, il ressort des éléments du dossier que par décision définitive du 17 avril 2008 revêtue de L'autorité de la chose jugée l'époux de la requérante est divorcée par Le Tribunal Belge de Première Instance de Mechelen ce qui est accepté par la partie défenderesse qui est partie à la cause étant un des 3 pouvoirs composant l'Etat Belge*

*Qu'en vertu de l'article 24 du Code judiciaire, «toute décision définitive a, dès son prononcé, autorité de chose jugée ».*

*Que certes l'autorité de chose jugée présente un aspect négatif, qui, hors le cas d'un recours, empêche que les parties soumettent à un tribunal une demande relative à des questions litigieuse qui ont déjà fait l'objet d'un jugement définitif. Il s'agit de garantir la « paix juridique » en évitant que ce qui a été jugé puisse continuellement être remis en cause (A Fetweis, manuel de Procédure Civile, ed coll Faculté de Droit de Liège, 2eme cd 1987, p 269).*

*Que l'autorité de chose jugée possède également un effet positif, qui confère à la décision rendue la valeur d'une « base processuelle sur laquelle des conséquences pourront être déduites » Fetweis, manuel de Procédure Civile, ed coll Faculté de Droit de Liège, 2eme ed 1987, p 269 n°361].*

*Que par l' effet positif de la chose jugée, «une des parties s'appuie sur ce qui a été décidé dans un premier procès pour en tirer des conséquences notamment en matière de dessaisissement et à savoir qu'en vertu de l'article 19, alinéa 1er du Code judiciaire, lorsqu'un juge s'est prononcé sur une question litigieuse, il ne peut plus, dans la même cause et entre les mêmes parties, revenir sur sa décision, même avec le consentement des parties . Dans le cas contraire, il commettrait un excès de pouvoir [Cass 19 avril 2001, pas 2001, I p 644].*

*Que la règle contenue à l'article 19, alinéa 1er du Code judiciaire est d'ordre public et doit, au besoin, être soulevée d'office par le juge [Fetweis, manuel de Procédure Civile, ed coll Faculté de Droit de Liège, 2eme ed 1987, p 358].*

*Attendu que la requérante a un droit de plein droit dont elle est privée par la décision illégale attaquée sur base des moyens sus et ci dessous précisés*

*Qu'en effet, l'Etat Belge ne peut prendre la décision attaquée, sans commettre un excès et pouvoir et violer les dispositions reprises au moyen*

*Que le fait de nier, le mariage de la requérante en Belgique constitue manifestement un excès de Pouvoir, une erreur manifeste d'appréciation vu que la décision attaquée ni ne vise ni ne rapporte pas la preuve de la violation de l'ordre public et l'atteinte à la sécurité nationale qui sont seuls de nature à légitimer la décision contestée qui doit être annulée*

*Qu'en effet la motivation de l'acte attaqué est manifestement condamnée par les dispositions reprises au moyen de telle sorte que la décision entreprise doit être annulée."*

2.6. In de repliekmemorie herneemt verzoekster haar derde middel en voegt hieraan het volgende toe:

*“Violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge  
Attendu que la requérante invoque la violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution qui consacre l'attribution des compétences fédérales dont la Justice à l'Etat Fédéral et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que par conséquence, le jugement du 17 avril 2008 du Tribunal de Première Instance de Mechelen (RG 07117241A) qui est une émanation et un fruit de l'Etat fédéral, s'impose à toutes les autorités belges dont la partie défenderesse, à qui il serait demandé ultérieurement d'en tenir compte ( pièce 2)”*

2.7. In een vierde middel voert verzoekster aan: *"Violation des articles 19 alinéa 1 et 24 du Code Judiciaire , des articles 1, 2, 3 et 4 de la loi du 29.07.1991, du principe général selon lequel l'autorité administrative est tenue de motiver adéquatement en droit et en fait ses décisions et de statuer en prenant connaissance de tous les éléments pertinents de la cause et de l'erreur manifeste d'appréciation, de l'excès et du détournement de pouvoir, des formes substantielles prescrites à peine de nullité, de la présomption d'innocence, point de condamnation sans jugement."*

Verzoekster betoogt:

*“Attendu que la décision attaquée repose sur le motif illégal et insuffisant qui se contredit in se et qui constitue une erreur manifeste d'appréciation*

*Qu'en effet, il ressort des éléments du dossier que la défenderesse, tout refusant le visa avec une motivation illégale, reconnaît que la requérante:*

*1. Est mariée avec le sieur S. M., est divorcé, par la partie défenderesse ( Etat Belge incarnée par le Pouvoir Judiciaire) depuis le 17 avril 2008 par jugement du Tribunal de Première Instance de Mechelen (pièce 2)*

*2. s'est mariée avec le sieur S. M. le 25 janvier 2009*

*3. Que le sieur S. M. est, en effet, divorcé depuis le 17 avril 2008 par jugement du Tribunal de Première Instance de Mechelen (RG 07/1724/A)*

*4. Que ce jugement du 17 avril 2008 rendu par le Tribunal de Première Instance de Mechelen fut transcrit en date du 7 mai 2009*

*5. Que le 20 novembre 2009, une demande de visa regroupement familial a été introduite par la requérante*

*6. Que cette demande fut refusée au motif que l'Office des étrangers ne reconnaîtrait pas le dit mariage de la requérante car il serait en contradiction avec l'ordre public beige et violerait l'article 21 du Code de Droit International Privé beige, le mari étant au moment du mariage avec la requérante, en situation de Bigamie*

7. *Que selon la partie adverse, le dit mariage n'étant pas reconnu par l'Office des Etrangers, il n'ouvrirait point de droit au regroupement familial ce qui impliquerait le bien fondé du refus du visa en l'espèce quod non comme ci dessous explicité*

*Attendu que toute décision administrative doit être motivée en fait et en droit.*

*Que cette motivation doit être adéquate et cohérente.*

*Attendu comme mentionné dans le premier moyen, elle n'est point cohérente et manque en fondement, la bigamie invoquée est un délit pénal qui ne peut être opposé que s'il est fondé sur une décision de justice qui la consacre*

*Que ne pas respecter ces nécessité est une violation de la règle sacro sainte de la présomption d'innocence et de l'ensemble du droit positif*

*Que la portée donnée à la motivation manque en droit et est manifestement erronée et illégale*

*En effet, la décision attaquée ne peut être légalement motivée et ignorer le fait que l'Etat Belge a lui-même prononcé le divorce qui est reconnu, en date du 17 avril 2008 rendu par le Tribunal de Première Instance de Mechelen fut transcrit en date du 7 mai 2009*

*Attendu que la décision attaquée manque en droit et en fait donc en adéquation et légalité en sa motivation ce qui la rend nulle et illégalement motivée*

*Qu'en conséquence d'une part la décision attaquée est donc contraire aux articles 1, 2, 3 et 4 de la loi du 29.07.1991, aux articles 19 alinéa 1er et 24 du Code Judiciaire et d'autre part constitue de par sa gravité à une erreur manifeste d'appréciation et du principe général selon lequel l'autorité administrative est tenue de motiver ses décisions adéquatement et de statuer en prenant connaissance de tous les éléments pertinents de la cause.*

*Attendu que la décision attaquée n'est pas motivée adéquatement en fait et en droit et viole les prescrits des dispositions reprises au moyen"*

2.8. In haar repliekmemorie herneemt verzoekster haar vierde middel en voegt toe:

*"Violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que la requérante invoque la violation de l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution qui consacre l'attribution des compétences fédérales dont la Justice à l'Etat Fédéral et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge*

*Attendu que par conséquence, le jugement du 17 avril 2008 du Tribunal de Première Instance de Mechelen (RG 07117241A) qui est une émanation et un fruit de l'Etat fédéral, s'impose à toutes les autorités belges dont la partie défenderesse, à qui il serait demandé ultérieurement d'en tenir compte (pièce 2)"*

2.9. De Raad heeft geen rechtsmacht om kennis te nemen van betwistingen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of van geschillen met betrekking tot politieke rechten die de wetgever niet uitdrukkelijk aan de Raad heeft toevertrouwd. Evenmin kan de Raad kennis nemen van een beroep of van middelen waarvan het werkelijk en rechtstreeks voorwerp ertoe leidt dat hij zich dient uit te spreken over dergelijke betwistingen. De bevoegdheidsverdeling tussen de hoven en rechtbanken en de Raad kan tot gevolg hebben dat verschillende rechtsvragen met betrekking tot eenzelfde rechtshandeling moeten worden onderworpen aan de beoordeling van verschillende rechters. Aangezien de Raad slechts beschikt over een toegewezen bevoegdheid dient deze restrictief geïnterpreteerd te worden en laat het eventuele ongemak dat de rechtzoekende zou kunnen ondervinden door zich tot meer dan één rechtscollege te moeten wenden niet toe de rechtsmacht van de Raad uit te breiden. De voorgaande bevoegdheidsverdeling kan ook inhouden dat wanneer in eenzelfde instrumentum twee beslissingen zijn opgenomen – zoals in casu enerzijds een beslissing tot weigering van visum en anderzijds de niet-erkenning van een huwelijksakte – een strikte scheiding moet gemaakt worden tussen beide beslissingen.

2.10. De onderdelen van de middelen van verzoekster, weergegeven onder het kopje "En Droit" en in de aanhef van het verzoekschrift, die ertoe strekken aan te tonen dat het bestuur haar huwelijk ten onrechte niet als rechtsgeldig heeft beschouwd en die de Raad nopen om te oordelen over het al dan niet geschonden zijn van burgerlijke rechten, is, gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de gewone hoven en rechtbanken en de administratieve rechtscolleges voorzien in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, dan ook onontvankelijk (RvS 8 maart 2002, nr. 104 512; RvS 7 oktober 2008, nr. 186 878). Er dient daarenboven op gewezen te worden dat de wetgever, in artikel 27, § 1, vierde lid, van het WIPR, ook uitdrukkelijk heeft gesteld dat de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is om te oordelen aangaande betwistingen inzake de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte. Het komt de Raad derhalve geenszins toe om zich uit te spreken over de wettigheid van het materieel motief van de overweging van de gemachtigde van de staatssecretaris dat het huwelijk van verzoekster in België niet erkend wordt (RvS 25 februari 2009, nr. 190 806; RvS 28 mei 2009, nr. 193 626).

2.11. Voor zover verzoekster in een eerste middel de schending opwerpt van artikel 10, §1, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet dient de Raad op te werpen dat met het weergeven van de artikelen 10 en 11 van de Vreemdelingenwet verzoekster niet aantoonde op welke wijze voormelde artikelen van de Vreemdelingenwet geschonden werden door de bestreden beslissing. Het eerste middel is dan ook onontvankelijk. Verder stelt de Raad vast dat verzoekster in haar repliekmemoratie een nieuw middel opwerpt aangaande de schending van "*l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge.*" Een nieuw middel kan enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de repliekmemoratie wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Het door verzoekster ingeroepen middel raakt de openbare orde niet en verzoekster toont niet aan waarom zij dit middel niet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet. Te dezen kan ook nog verwezen worden naar het gestelde in punt 2.10.

Het eerste middel is onontvankelijk.

2.12. Waar verzoekster in een tweede middel de schending opwerpt van artikel 10 van de Vreemdelingenwet en zich beroept op haar hoedanigheid van getrouwde vrouw, dient de Raad op te werpen dat het niet volstaat aan te tonen dat men getrouwd is met een in België verblijvende vreemdeling om te kunnen genieten van het recht op gezinshereniging zoals voorzien in artikel 10, §1, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet. Voormeld wetsartikel veronderstelt dat de vreemdeling die zich beroept op een recht op gezinshereniging als echtgeno(o)t(e), een huwelijksakte voorlegt die erkend wordt. In casu oordeelt de gemachtigde van de staatssecretaris dat de huwelijksakte niet erkend wordt aangezien er sprake is van bigamie. Aangezien de huwelijksakte waarnaar verzoekster verwijst niet erkend wordt kan zij niet beschouwd worden als een familielid van een in België verblijvende vreemdeling in de zin van artikel 10, §1, eerste lid, 4°, van de Vreemdelingenwet.

2.13. Waar verzoekster een schending opwerpt van artikel 8 EVRM, dient de Raad op te werpen dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens met betrekking tot artikel 8 van het EVRM erkent dat de bestuursmaatregelen inzake de toepassing van de wetten op de controle van de toegang tot het grondgebied en het verblijf beantwoorden aan de legitieme doelstellingen die het recht op het gezinsleven kunnen inperken (EHRM 31 juli 2008, nr. 265/07, Darren Omoregie tegen Noorwegen). De controle op de toegang tot het grondgebied behoort tot de soevereiniteit van de verdragsstaten. Een beslissing tot weigering van de afgifte van een visum, gesteund op het gegeven dat de huwelijksakte niet erkend wordt, is zowel legaal als legitiem (cfr. RvS 29 juni 2009, nr. 194 826). De Raad stelt verder vast dat verzoekster nalaat in concreto en in specie aan te tonen dat er sprake is van een gezinscel in de zin van artikel 8 EVRM. Verder laat verzoekster na met concrete gegevens aan te tonen dat, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak, de komst naar België de enige mogelijkheid is om het recht op gezinsleven uit te oefenen; (EHRM, 19 februari 1996, Gül tegen Zwitserland; EHRM, 28 november 1996, Ahmut tegen Nederland).

2.14. Waar verzoekster in fine van haar betoog ter ondersteuning van het tweede middel nog opwerpt dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is met het "*principe de bonne administration*" dient de Raad op te merken dat verzoekster nalaat te duiden welk beginsel van behoorlijk bestuur zij geschonden acht en nalaat uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing dit beginsel zou schenden. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.15. Verder stelt de Raad vast dat verzoekster in haar repliekmemoratie een nieuw middel opwerpt aangaande de schending van "*l'article 1<sup>er</sup> de la Constitution et de l'article 27 du Code de Droit International privé belge.*" Een nieuw middel kan enkel voor het eerst ontvankelijk worden opgeworpen in de repliekmemoratie wanneer het niet kon worden aangevoerd in het verzoekschrift omdat de nodige gegevens daartoe niet bekend waren of wanneer het een middel betreft dat de openbare orde raakt. Het door verzoekster ingeroepen middel raakt de openbare orde niet en verzoekster toont niet aan waarom zij dit middel niet in haar verzoekschrift tot nietigverklaring heeft uiteengezet. Te dezen kan ook nog verwezen worden naar het gestelde in punt 2.10.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

2.16. Het derde middel noopt de Raad ertoe zich uit te spreken over de wettigheid van de bestreden beslissing voor zover ze de huwelijksakte van verzoekster weigert te erkennen. Dienaangaande verwijst de Raad naar het gestelde in de punten 2.9 en 2.10. De repliekmemoratie bevat een nieuw middel. Dienaangaande verwijst de Raad naar het gestelde in punt 2.15.

Het derde middel is onontvankelijk.

2.17. Voor zover in het vierde middel de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opgeworpen worden, wijst de Raad erop dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van deze wet tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is. Verzoekster toont met haar betoog niet aan in welke mate de formele motieven haar niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Verder ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing een schending uitmaakt van artikel 1 van de bovenvermelde wet van 29 juli 1991, dat handelt over het toepassingsgebied van deze wet en op welke wijze artikel 4 van deze wet geschonden wordt, aangezien dit handelt over de gevallen waarin de uitdrukkelijke motiveringsplicht van beslissingen niet van toepassing is.

2.18. In tegenstelling tot wat verzoekster lijkt te veronderstellen staat het vermoeden van onschuld niet in de weg dat de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cfr. RvS 28 juni 2004, nr. 133 173; RvS 14 juli 2008, nr. 185 388).

2.19. Het middel noopt voor het overige de Raad ertoe zich uit te spreken over de wettigheid van de bestreden beslissing voor zover ze de huwelijksakte van verzoekster weigert te erkennen. Dienaangaande verwijst de Raad naar het gestelde in de punten 2.9 en 2.10. De repliekmemoorie bevat een nieuw middel. Dienaangaande verwijst de Raad naar het gestelde in punt 2.15.

Het vierde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA